

Bilag 3.

Den almindelige danske Skibsførerforening
(Stiftet 1874).

København, den 4. Juni 1946.

Til Udvalget vedrørende Lov om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen m. m., Rigsdagen.

Paa et for nylig afholdt Møde har Bestyrelsen for Den alm. danske Skibsførerforening drøftet det af Ministeren for Handel, Industri og Søfart fremsatte Forslag til Lov om visse søfarendes Ret til Afregning med Statskassen m. m., og tillader sig over for det ærede Udvalg, at fremsætte følgende Bemærkninger til og Forslag til Ændringer af Lovforslaget.

Man forstaar ikke, hvorfor man fra Handelsministeriets Side har skaaret Forslaget saa meget ned gennem de med Finansministeren førte Forhandlinger. Bortset fra en overfladisk Gennemgang ved et Møde, som de søfarendes Organisationers Repræsentanter var indkaldt til i Handelsministeriet, og som lededes af Hr. Departementschef H. Jespersen, og hvor Søfartskontorets Leder, Hr. Afdelingschef Öve Nielsen, var til Stede, havde de søfarendes Repræsentanter ikke Lejlighed til en nøje Gennemgang og Overvejelse af Forslaget, idet dette ikke blev overladt Organisationernes Ledere, førend det var fremsat af Handelsministeren i Folketinget.

Dette maa meget beklages, da et Forslag af saa stor vital Betydning for de Mennesker, det vedrører, burde selvfølgelig være gennemgaaet grundigt i et Udvalg, inden det blev forelagt af Handelsministeren i Rigsdagen.

De Bemærkninger som Skibsførerforeningens Bestyrelse har at gøre til Forslaget, drejer sig først og fremmest om den Afvikling, som Skibsførerne kan naa gennem Lovforslaget, og vi finder derfor Anledning til, som foran anført, at fremsætte følgende Bemærkninger til Lovforslaget:

Ad § 2. Rammerne for at opnaa Udligning er for snævre.

De Førere og andre søfarende, som har gaaet ledige i Amerika og andre allierede Lande, hvor der ingen Pool var, og som Følge heraf ikke har oppebaaret Pool-Penge, omfattes ikke af Loven, og disse har heller ikke Ret til Godtgørelse af det ugentlige Beløb af 49 Kr. Til disse hører flere Kaptajner, som særlig har udmærket sig under Krigen.

Vi skal tilføje, at Forholdet var dette, at Førere og andre søfarende, som sejlede i amerikanske Skibe, ingen Løn modtog under Ledighedsperioden, ligesom de i flere Farter var udsat for en høj Beskatning. Det vil derfor være urimeligt, at saadanne søfarende, som uden egen Skyld har gaaet ledige uden nogen som helst Indtægt, ikke skal have Udligning for Ledighedsperioden.

Med Hensyn til de søfarende, som henlaa i fransk Afrika, har disse, indtil den allierede Invasion, kun erholdt minimale Beløb af den franske Regering til Livets Ophold. Disse søfarende bør komme med ind under Udligningen for den Tid Skibene har været holdt tilbage, da de inden Skibenes Beslaglæggelse sejlede for de Allierede og senere atter kom til at sejle for de Allierede.

Endvidere tillader man sig, som eet blandt mange Eksempler, at nævne Besætningen fra D/S „Heimdal“s Dampers „Axel Carl“, som ved Krigens Udbrud mellem Rusland og Tyskland blev sænket i Finske-Bugten, og gennem lange Tider blev holdt som Fanger i Rusland.

Saa vel for denne Besætning som for mange andre danske Søfolk, der har været interneret, bør Fremgangsmaaden ved Beregningen af Erstatningen bringes paa